

РЕШЕНИЕ

№ 2797

гр. София, 26.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ст.Димитров, като разглежда дело номер **58** по описа за **2013** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228, вр.чл.225 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр.чл. 14, ал.3, изр.5-то от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ЗСПЗЗ/.

С Решение от 03.08.2012 г., постановено по гр. дело №4804/2011 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, I ГК, 49-ти състав е отхвърлил подадената от Л. Л. П. от [населено място], Столична община, район „Нови Искър“, [улица], с [ЕГН] жалба против Решение №64 от 07.11.2006г. на ОСЗ-Нови Искър, постановено по преписка №12440/07.01.1992г., с което е отказано на наследниците на И. П. П., б.ж. на [населено място] възстановяване правото на собственост в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на недвижим имот, представляващ нива от 2.600 дка, шеста категория, находяща се в землището на [населено място], местност „Реката“ като неоснователна

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.14, ал.3, изр.5 от ЗСПЗЗ е оспорено от жалбоподателя в производството пред СРС чрез пълномощника му-адв.З. Н., САК, с искане да бъде отменено, а делото-решено по същество, като се възстанови собствеността върху имота, предмет на заявлението в стари реални граници. Наведените касационни основания-за противоречие с материалния закон и допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила- са бланкетни и не са аргументирани в касационната жалба до АССГ.

С писмения отговор по жалбата, в срока и по реда на чл.163, ал.2 от АПК, вр.чл.14, ал.3, изр.5-то от ЗСПЗЗ, ответникът-ОСЗ"Нови Искър" оспорва основателността на жалбата и моли за оставянето в сила на оспореното решение.

В о.с.з. пред Административен съд София град, касаторът и ответникът не се представляват.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава становище за неоснователност на касационната жалба

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.209 от АПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло валидността, допустимостта и съответствието на оспореното решение с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, имащи право на касационна жалба, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че Л. Л. П. е наследник по закон на И. П. П., б.ж. на [населено място]. Със Заявление вх.№440/04.08.1992г. наследниците на И. П. П. са поискали от Общинската поземления комисия - [населено място] да им бъде възстановено правото на собственост върху притежавани от наследодателя им недвижими имоти, сред които и нива от 2.600 дка, находяща се в землището на [населено място], местност „Реката“.

С Решение №64 от 07.11.2006г. ОСЗГ - Нови Искър е признала правото на собственост на наследниците на И. П. П. върху посочения по-горе имот, но е отказала да възстанови собствеността в съществуващи /възстановими/ стари реални граници по съображения, че имотът попада в застроен терен.

От приетите по делото заключения по извършени единична и тройна СТЕ, които е кредитирал, СРС е приел за установено, че процесният имот е бивша нива, находяща се в землището на [населено място], местност „Реката“ и попада в терен с масивни, полумасивни и паянтови постройки. За имота липсват съществуващи стари реални граници от преди образуването на ТКЗС, както и възстановими такива, поради което имотът не може да бъде идентифициран.

За изясняване на действителното фактическо положение СРС е допуснал и събрал всички допустими, необходими и относими към спора доказателствени средства, като не е допуснал нарушение на съдопроизводствените правила при изграждането на доказателствените и фактическите си изводи и формиране на вътрешното си убеждение.

Съответни на установеното от фактическа страна са и изводите на съда, че не е налице реституционният състав на чл. 10, ал.7 във вр. с чл.14, ал.1, т.1 от ЗСПЗЗ, тъй като по отношение на процесния имот липсват съществуващи стари реални граници, както и възстановими стари реални граници, поради което не са налице предпоставките за възстановяването му по този ред.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания, и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.1-во от АПК, вр.14, ал.3, изр.5-то от ЗСПЗЗ, Административен съд София-град, XI-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 03.08.2012 г., постановено по гр. дело №4804/2011 г.
по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ

: